

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Módosító javaslat!

Dr. Katona Béla úrnak
az Országgyűlés elnökének
H e l y b e n

Tisztelt Elnök Úr!

A Házszabály 94. §-ának (1) bekezdése és 102. §-ának (1) bekezdése alapján az **egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi ... törvénnyel és a megtakarítások ösztönzésével összefüggő törvénymódosításokról** szóló T/10676. számú törvényjavaslatához az alábbi

m ó d o s í t ó j a v a s l a t o t

nyújtom be:

A törvényjavaslat 40., 43., 44., 45. és 46. §-ai törlésre kerüljenek:

[40. § Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 2. §-ának (2)–(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Az ajándékozási és visszterhes vagyónátruházási illetékre vonatkozó rendelkezéseket a belföldi ingatlan, a belföldön nyilvántartásba vett gépjármű és pótkocsi, illetve az e vagyontárgyakhoz kapcsolódó vagyoni értékű jogok, továbbá a belföldi ingatlanvagyonnal rendelkező társaság vagyoni betétje tekintetében kell alkalmazni, kivéve, ha nemzetközi szerződés másként rendelkezik.

(3) Ingónak vagy ingóhoz kapcsolódó vagyoni értékű jognak jogügyleten alapuló szerzése esetében – a belföldön már nyilvántartásba vett gépjármű és pótkocsi, illetve az ezekhez kapcsolódó vagyoni értékű jogok, továbbá a belföldi ingatlanvagyonnal rendelkező társaság vagyoni betétje kivételével – e törvényt akkor kell alkalmazni, ha az ingó átadása, illetve a vagyoni értékű jog megszerzése belföldön történt.”

43. § Az Itv. 29. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározott felügyeleti intézkedés iránti kérelemért a 29. § (2) bekezdésében meghatározott illetéket kell fizetni. A megfizetett illeték visszatérítésére a 32. § rendelkezései az irányadók.”

44. § Az Itv. 32. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A visszatérítést hivatalból, a jogorvoslati eljárást lezáró, vagy arra tekintettel hozott határozatban kell elrendelni és azt a visszatérítés foganatosítása végett – a (3) bekezdésben foglalt kivétellel – az ügyfél lakóhelye, székhelye, illetőleg a bíróság székhelye szerint illetékes állami adóhatóságnak kell megküldeni.

(3) A 73. § (3) bekezdése alapján az adóhatóság illetékbeszédési számlája javára megfizetett jogorvoslati eljárás illetékének visszatérítését az alapügyben eljáró elsőfokú adóhatóság foganatosítja.”

45. § Az Itv. 73. §-a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) Törvény, kormányrendelet vagy az adópolitikáért felelős miniszter egyetértésével kiadott miniszteri rendelet előírhatja, hogy a szakhatósági eljárás – ide nem értve az előzetes szakhatósági eljárást – illetékét az alapeljárást lefolytató szervnél az alapeljárásért

fizetendő illeték vagy igazgatási szolgáltatási díj megfizetésének módjával azonos módon kell megfizetni. Az alapeljárást lefolytató hatóság a szakhatósági eljárásért így megfizetett illeték összegének jogszabályban megjelölt bankszámlán való jóváírását követő munkanapon, készpénzben való fizetés esetén a készpénz átvételének napján átutalja a Magyar Államkincstár által vezetett illeték-bevételi számlára.”

46. § (1) Az Itv. 102. §-a (1) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/E törvény alkalmazásában/

„c) *ingó*: a fizetőeszköz, az értékpapír, a gazdálkodó szervezetben fennálló vagyoni betét, valamint mindaz, ami ingatlanok nem minősülő dolog;”

(2) Az Itv. 102. §-a (1) bekezdésének e) pontja a következő *ed*) alponttal egészül ki:

/E törvény alkalmazásában

e) forgalmi érték: az a pénzben kifejezett érték, amely a vagyontárgy eladása esetén az illetékkötelezettség keletkezésekor volt állapotában – a vagyontárgyat terhelő adósságok, továbbá az ingatlanon a vagyonszerző javára az elidegenítéskor megszűnő bérleti jog figyelembevétele nélkül – árként általában elérhető, azzal, hogy/

„*ed*) a belföldi ingatlanvagyonnal rendelkező társaság esetén a társaság ingatlanvagyonának forgalmi értéke a társaság tulajdonában lévő ingatlanok forgalmi értéke, növelve a társaság közvetett vagy közvetlen 75 %-os tulajdonában álló gazdálkodó szervezetek tulajdonában álló ingatlanok forgalmi értékének olyan arányával, mint amekkora arányt az *o*) pontban foglaltak alapján a társaság közvetett vagy közvetlen részesedése a gazdálkodó szervezet összes vagyoni betétjéhez képest képvisel;”

(3) Az Itv. 102. §-ának (1) bekezdése a következő *o*) ponttal egészül ki:

/E törvény alkalmazásában/

„*o*) *belföldi ingatlanvagyonnal rendelkező társaság*: olyan gazdálkodó szervezet (megszerzett gazdálkodó szervezet), mely belföldön lévő ingatlantulajdonnal, vagy belföldi ingatlantulajdonnal rendelkező gazdálkodó szervezetben legalább 75%-os – közvetett, vagy közvetlen – részesedéssel rendelkezik. Ingatlan tulajdonjogával rendelkező gazdálkodó szervezetben való közvetett részesedés arányát úgy kell meghatározni, hogy a megszerzett gazdálkodó szervezet tulajdonában álló gazdálkodó szervezetben (köztes vállalkozásban) fennálló tulajdoni hányadot meg kell szorozni a köztes vállalkozásnak az ingatlantulajdonnal rendelkező gazdálkodó szervezetben fennálló tulajdoni hányadával. Több köztes vállalkozás esetén a köztes vállalkozásonként megállapított közvetett részesedések arányait össze kell adni. Amennyiben a megszerzett gazdálkodó szervezet és az ingatlantulajdonnal rendelkező gazdálkodó szervezet között nem köztes vállalkozás, hanem több gazdálkodó szervezetből álló tulajdonosi láncolat (köztes tulajdonosi láncolat) áll, az e szervezeteket összekötő tulajdoni részesedések szorzatát – több köztes tulajdonosi láncolat esetén a láncolatonként megállapított szorzatok összegét – kell a közvetett részesedés arányának tekinteni. A részesedés arányának meghatározásakor a közvetlen és közvetett részesedéseket együttesen kell figyelembe venni;”]

I n d o k o l á s

A jelenleg tárgyalta javaslat címe: az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi ... törvénnyel és a megtakarítások ösztönzésével összefüggő törvénymódosításokról szóló T/10676. számú törvényjavaslat. A törölni javasolt rendelkezések a megjelölt témához nem kapcsolódnak.

Támogatható a törvényjavaslatnak azon része, mely a címében megjelölt kérdéshez kapcsolódó, szükségszerű törvénymódosítási igénynek tesz eleget. Támogatható továbbá minden olyan

rendelet, mely a gazdasági válsággal kapcsolatban szükséges lépést testesít meg, mindenképp, mely az adórendszer egyszerűsítését, az adózók adminisztrációs és anyagi terheinek csökkentését eredményezi.

A legnagyobb adminisztrációs terhet és az adórendszer oldaláról a gazdaság versenyhátrányát épp az adótörvények változékonysága okozza. Ezért nem támogatható az olyan javaslat, mely ötletbörze-szerűen módosítja a már megtanult és alkalmazott szabályokat anélkül, hogy a fenti, támogatható célokat szolgálná. Különösen kerülendő az olyan megoldás, mely a tavaszi ülésen elfogadott, novelláris jellegű adótörvény-módosításokkal már megállapított törvényszöveget igyekszik újrafogalmazni. Ezzel a lépéssel az előterjesztő a Parlament szavahihetőségét, komolyságát is kétségbe vonja. A betervezett, ilyen irányú, pontosító, módosító szabályokkal a Törvényhozás lesöpörné a kihirdetett, 2010-es adótörvényeket megtanuló, alkalmazásukra felkészülő minden adózó (ide értve a szakembereket, a magánszemélyeket és vállalkozásokat is) eddigi munkáját, a felkészülésre fordított költségeit és egyéb ráfordításait. Ez az adózók olyan fokú arcuclapása, mely nem vállalható egy józan politikai erő részéről.

Mindezen okok miatt a fentebb megjelölt, alapvetően technikai jellegű módosításokat és a már kihirdetett, 2010-től hatályba lépő szabályokat módosító rendelkezéseket törölni célszerű.

Budapest, 2009. október 13.

Horn Gábor
SZDSZ